

LIETUVOS ADMINISTRACINIŲ GINČŲ KOMISIJOS ŠIAULIŲ APYGARDOS SKYRIUS

SPRENDIMAS

2026 m. rugpjūčio 28 d. Nr. 21RE3-358 (AG3-297/25-2026)
Šiauliai

Lietuvos administracinių ginčų komisijos Šiaulių apygardos skyrius (toliau – Komisija), susidedantis iš Komisijos narių Giedriaus Jakubėno (posėdžio pirmininkas), Vaidos Jokubauskaitės (pranešėja) ir Svetlanos Sinkevičienės, sekretoriaujant Loretai Gusevienei, dalyvaujant pareiškėjui X. Y., atsakovės Šiaulių miesto savivaldybės administracijos atstovei J. P.,

Komisijos posėdyje žodinio proceso tvarka nuotolinio ryšio priemonėmis išnagrinėjo administracinį ginčą pagal pareiškėjo X. Y. skundą atsakovei Šiaulių miesto savivaldybės administracijai dėl sprendimo panaikinimo ir įpareigojimo atlikti veiksmus.

Komisija

n u s t a t ė:

pareiškėjas X. Y. (toliau – ir pareiškėjas) 2026 m. liepos 27 d. pateikė Komisijai skundą, kuriuo prašo panaikinti Šiaulių miesto savivaldybės administracijos (toliau – atsakovė) Socialinių išmokų ir kompensacijų skyriaus (toliau – Skyrius) 2026 m. birželio 23 d. raštą Nr. SSP-2644 „Dėl administracinio sprendimo priėmimo ir teisės į kompensaciją atkūrimo“ (toliau – Raštas) ir įpareigoti atsakovę iš naujo išnagrinėti pareiškėjo 2026 m. gegužės 25 d. prašymą Nr. 5PR-03 „Dėl administracinio sprendimo priėmimo ir teisės į kompensaciją atkūrimo“ (toliau – Prašymas) bei priimti teisės aktų reikalavimus atitinkantį motyvuotą administracinį sprendimą.

Pareiškėjas Prašyme atsakovei nurodė, kad 2025 m. lapkričio mėn. į jo banko sąskaitą pervestos 100 Eur ir 200 Eur sumos nebuvo pareiškėjo pajamos, o anksčiau pareiškėjo perduotų piniginių lėšų grąžinimas. Kartu su Prašymu pareiškėjas pakartotinai pateikė dviejų asmenų paaiškinimus, patvirtinančius, kad ginčo piniginės lėšos buvo grąžintos pareiškėjui kaip anksčiau gautos paskolos, bei nurodė, kad prašo iš naujo įvertinti 2025 m. lapkričio mėn. į banko sąskaitą gautų 300 Eur įplaukų teisinę prigimtį; priimti motyvuotą administracinį sprendimą dėl šių įplaukų pripažinimo arba nepripažinimo pareiškėjo pajamomis; nustačius, kad minėtos lėšos nepagrįstai buvo pripažintos pajamomis, perskaičiuoti pareiškėjui priklausančią būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensaciją už laikotarpį nuo 2025 m. gruodžio 1 d. iki 2026 m. vasario 28 d. bei atkurti pažeistas pareiškėjo teises.

Išnagrinėjusi Prašymą atsakovė skundžiamame Rašte nurodė, kad nėra pagrindo iš naujo vertinti pareiškėjo 2025 m. lapkričio mėn. gautų piniginių lėšų bei keisti sprendimą dėl kompensacijų skyrimo. Pareiškėjo vertinimu, skundžiamu Raštu buvo galutinai atsisakyta tenkinti pareiškėjo administracinį prašymą ir atsisakyta atkurti pareiškėjo teisę į jo manymu neteisingai apskaičiuotą būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensaciją. Rašte konstatuota, kad 300 Eur įplaukos buvo laikomos pareiškėjo pajamomis, iš kurių 79 Eur suma buvo įskaityta į pareiškėjo pajamas apskaičiuojant būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas, ir būtent dėl šios priežasties atsisakyta keisti ankstesnį sprendimą dėl kompensacijų.

Pareiškėjo nuomone, skundžiamas Raštas yra neteisėtas ir naikintinas, nes priimtas netinkamai nustačius faktines aplinkybes, neteisingai įvertinus pareiškėjo pateiktus įrodymus, neteisingai pritaikius materialiosios teisės normas bei pažeidžiant Lietuvos Respublikos viešojo administravimo įstatymo (toliau – VAI) reikalavimus. Rašte atsakovė nurodė, kad vienas iš pareiškėjo pateiktų paaiškinimų nebuvo pasirašytas. Šis teiginys neatitinka tikrovės, nes abu kartu su Prašymu pateikti paaiškinimai buvo pasirašyti kvalifikuotais elektroniniais parašais.

Atsakovė nenurodė jokių motyvų, kodėl kvalifikuotais elektroniniais parašais pasirašyti dokumentai laikomi nepasirašytais, nepateikė duomenų apie atliktą elektroninių parašų patikrą ir nepateikė jokių šių išvadą patvirtinančių įrodymų.

Skundžiamame Rašte taip pat nurodyta, kad bankinių pavedimų paskirtyje nebuvo pažymėta, jog pareiškėjui pervestos lėšos yra grąžinama skola. Tačiau vien ši aplinkybė savaime nepatvirtina, kad pareiškėjo gautos lėšos buvo jo pajamos.

Pareiškėjas nurodo, kad prašė priimti motyvuotą administracinį sprendimą dėl 300 Eur įplaukų teisinės prigimties ir paaiškinti, koku teisiniu pagrindu šios lėšos laikomos jo pajamomis. Tačiau skundžiamame Rašte toks vertinimas nepateiktas, apsiribota konstatavimu, kad nėra pagrindo iš naujo vertinti pareiškėjo gautų lėšų ir keisti ankstesnį sprendimą dėl kompensacijų skyrimo. Pareiškėjo nuomone, toks administracinio sprendimo motyvavimas neatitinka VAI reikalavimų, nes nėra aišku, kodėl pareiškėjo pateikti įrodymai nebuvo pripažinti pakankamais ir kokiais teisiniais argumentais remiantis anksčiau paskolintų piniginių lėšų grąžinimas pripažintas pareiškėjo pajamomis.

Atsakovė atsiliepime į skundą nurodė, kad su juo nesutinka ir prašo atmesti kaip nepagrįstą.

Atsiliepime nurodyta, kad pareiškėjas 2025 m. gruodžio 31 d. pateikė prašymą-paraišką Nr. 33918 dėl socialinės pašalpos ir būsto šildymo, geriamojo bei karšto vandens išlaidų kompensacijų skyrimo laikotarpiu nuo 2025 m. gruodžio 1 d. iki 2026 m. vasario 28 d. Pareiškėjo pateiktame prašyme-paraiškoje nebuvo nurodyta informacija apie 2025 m. lapkričio mėnesį iš kitų fizinių asmenų gautas pinigines lėšas. Pagal tuo metu turėtus duomenis 2026 m. sausio 12 d. buvo priimtas sprendimas Nr. 626 „Dėl teisės į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas“, kuriuo nustatyta pareiškėjo teisė į kompensacijas nuo 2025 m. gruodžio 1 d. iki 2026 m. vasario 28 d.

Pareiškėjas 2026 m. vasario 26 d., teikdamas prašymą-paraišką Nr. 5126 socialinei pašalpai gauti, pateikė banko sąskaitos išrašą už laikotarpį nuo 2025 m. lapkričio 1 d. iki 2026 m. sausio 31 d. Šiame išraše buvo užfiksuota, kad 2025 m. lapkričio 1 d. gauta 100 Eur įplauka, o 2025 m. lapkričio 14 d. – 200 Eur įplauka. Bendra pareiškėjo iš kitų asmenų gautų piniginių lėšų suma sudarė 300 Eur.

Įvertinus naujai paaiškėjusią informaciją, pareiškėjo teisė į kompensacijas nebuvo panaikinta ir jų skyrimo laikotarpis nebuvo pakeistas. Informacinėje sistemoje buvo patikslinti pareiškėjo pajamų duomenys ir nauji duomenys perduoti kompensacijas apskaičiuojančioms įmonėms.

Pagal Šiaulių miesto savivaldybės tarybos 2021 m. kovo 4 d. sprendimu Nr. T-64 patvirtinto Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems Šiaulių miesto savivaldybės gyventojams teikimo tvarkos aprašo 14-16 punktus Skyrius perduoda duomenis apie asmenų pajamas, o konkrečius kompensacijų dydžius apskaičiuoja: AB „Šiaulių energija“ – būsto šildymo ir karšto vandens išlaidų kompensacijas; UAB „Šiaulių vandenys“ – geriamojo vandens išlaidų kompensacijas.

Paaiškino, kad patikslinus pareiškėjo pajamų duomenis, už laikotarpį nuo 2025 m. gruodžio 1 d. iki 2026 m. vasario 28 d. pareiškėjui būsto šildymo išlaidų kompensacija nepakito, geriamojo vandens išlaidų kompensacija sumažėjo 0,51 Eur, karšto vandens išlaidų kompensacija – 1,32 Eur. Apie nustatytas aplinkybes, pajamų vertinimą ir kompensacijoms apskaičiuoti naudojamų duomenų patikslinimą pareiškėjas buvo informuotas Skyriaus 2026 m. balandžio 21 d. raštu Nr. SSP-1853 ir pakartotinai – 2026 m. gegužės 21 d. raštu Nr. SSP-2249. Pareiškėjas 2026 m. gegužės 25 d. pateikė prašymą Nr. 5PR-03 „Dėl administracinio sprendimo priėmimo ir teisės į kompensaciją atkūrimo“ (minėta, Prašymas), į kurį Skyrius atsakė skundžiamu Raštu.

Rašte tiesiogiai nurodyta, kad pareiškėjo pateikti rašytiniai paaiškinimai buvo įvertinti. Pareiškėjo pateiktuose paaiškinimuose nurodyta, kad 100 Eur ir 200 Eur sumos jam buvo pervestos

grąžinant anksčiau pareiškėjo grynaisiais pinigais suteiktas paskolas. Bankinių pavedimų paskirtyse nebuvo nurodyta, kad pervestos lėšos yra paskolos ar skolos grąžinimas. Pavedimų paskirtyse nurodyti žodžiai „Ačiū“ ir „Pap“ objektyviai nepatvirtina pareiškėjo nurodomos lėšų kilmės. Kartu su Prašymu nebuvo pateikta paskolos sutarčių, pinigų perdavimo aktų, pakvitavimų ar kvitų, duomenų apie pareiškėjo grynųjų pinigų išėmimą ir perdavimą paaiškinimus pateikusiems asmenims, susirašinėjimo ar kitų paskolos suteikimo metu sudarytų dokumentų, kitų pirminių ir objektyviai patikrinamų įrodymų apie paskolos sumas, suteikimo datas ir grąžinimo sąlygas. Atsakovė nurodo, kad asmenų paaiškinimai buvo surašyti tik 2026 m. balandžio 21 d., t. y. praėjus daugiau kaip penkiems mėnesiams nuo ginčo įplaukų gavimo ir jau po to, kai pareiškėjo buvo paprašyta paaiškinti banko sąskaitoje nustatytas įplaukas. Todėl vien šie, vėliau parengti paaiškinimai, nepagrįsti jokiais pirminiais dokumentais, negalėjo būti laikomi pakankamais objektyviai patvirtinančiais paskolos santykių buvimą. Atsakovė atkreipia dėmesį, kad elektroninis parašas patvirtina dokumentą pasirašiusio asmens tapatybę, pasirašymo faktą ir dokumento vientisumą, bet savaime nepatvirtina dokumente išdėstytų faktinių teiginių teisingumo.

Atsiliepime nurodyta, kad Rašte padaryta išvada, kad nėra pagrindo iš naujo vertinti 2025 m. lapkričio mėnesį gautų piniginių lėšų, buvo grindžiama ne vien paaiškinimų pasirašymo aplinkybe. Esminę reikšmę turėjo objektyvių paskolos santykių įrodymų nebuvimas, bankinių pavedimų paskirtys ir įstatyme nustatyta faktiškai gaunamų piniginių lėšų vertinimo tvarka.

Pareiškėjo teisė į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas jau buvo nustatyta 2026 m. sausio 12 d. sprendimu Nr. 626. Ši teisė, gavus banko sąskaitos išrašo duomenis, nebuvo panaikinta. Nebuvo pakeistas ir kompensacijų skyrimo laikotarpis nuo 2025 m. gruodžio 1 d. iki 2026 m. vasario 28 d. Skundžiamu Raštu pareiškėjui buvo pateiktas atsakymas, kuriame išreikšta Skyriaus pozicija, kad 300 Eur įplaukos laikomos faktiškai gautomis piniginėmis lėšomis, o apskaičiuojant pajamas įstatyme nustatyta 1 VRP (*Komisijos pastaba: Valstybės remiamų pajamų dydis*) neviršijančios dalies išimtis. Taigi, pareiškėjo iškeltas klausimas buvo išspręstas ir jam pateiktas konkretus atsakymas.

Skyrius, įvertinęs pareiškėjo pateiktus paaiškinimus ir kitus turimus duomenis, nenustatė, kad 300 Eur įplaukos būtų nepagrįstai įvertintos kaip faktiškai gautos piniginės lėšos. Kadangi pareiškėjo nurodyta sąlyga nebuvo nustatyta, nebuvo pagrindo dar kartą keisti kompensacijoms apskaičiuoti perduotų pajamų duomenų.

Pareiškėjas prašė pateikti išsamų ir motyvuotą atsakymą, nurodant jo apskundimo tvarką. Šis reikalavimas buvo įvykdytas. Rašte nurodytas nagrinėtas pareiškėjo Prašymas ir jo esmė, aptarti pareiškėjo pateikti paaiškinimai, įvertintos bankinių pavedimų paskirtys, nurodyta taikyta Piniginės socialinės paramos nepasiturintiems gyventojams įstatymo (toliau – Įstatymas) 17 straipsnio 1 dalies 22 punkto nuostata, paaiškinta 1 VRP dydžio išimties taikymo tvarka, nurodyta, kad iš 300 Eur į pareiškėjo pajamas įskaityta tik 79 Eur suma, padaryta aiški išvada, kad nėra pagrindo iš naujo vertinti lėšų ar keisti kompensacijoms apskaičiuoti naudojamų pajamų duomenų, nurodyta atsakymo apskundimo tvarka. Rašto turinys leido pareiškėjui suprasti taikytą teisės normą, į pajamas įskaitytos sumos apskaičiavimą ir priežastis, dėl kurių jo prašymas nebuvo tenkintas. Tai patvirtina ir pats pareiškėjo skundas, kuriame jis išsamiai polemizuoja su konkrečiais rašto motyvais.

Ginčo laikotarpiui taikytinoje Įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 22 punkto redakcijoje nustatyta, kad skiriant piniginę socialinę paramą į pajamas įskaitomos gautos dovanų, paveldėtos arba kitos faktiškai gaunamos piniginės lėšos, išskyrus per pajamų apskaičiavimo laikotarpį gautų piniginių lėšų dalį, neviršijančią 1 VRP dydžio, ir kitas Įstatyme tiesiogiai nurodytas išimtis. Pareiškėjo banko sąskaitoje užfiksuotos 100 Eur ir 200 Eur įplaukos buvo faktiškai gautos ir perduotos jo disponavimui. Pareiškėjas nepateikė pakankamų ir tarpusavyje neprieštaraujančių pirminių dokumentų, kurie leistų šių lėšų nevertinti pagal Įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 22 punktą.

Pareiškėjo argumentas, kad paskolintų lėšų grąžinimas nesukuria naujos ekonominės naudos, yra grindžiamas bendru civiliniu ar ekonominiu pajamų supratimu. Tačiau Įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 22 punkte vartojama platesnė, būtent piniginės socialinės paramos skyrimo tikslams skirta kategorija – „*kitos faktiškai gaunamos piniginės lėšos*“. Skyrius į pareiškėjo pajamas įskaitė ne visą 300 Eur sumą. Pritaikius įstatyme nustatytą 1 VRP dydžio neįskaitomą dalį, kuri sudarė 221 Eur, į

pajamas įskaityta tik 79 Eur suma. Todėl skundo teiginys, kad Administracija visas 300 Eur įplaukas be išimčių pripažino pareiškėjo pajamomis, nėra tikslus. Administracija pritaikė pareiškėjui palankią Įstatyme nustatytą išimtį ir į pajamas įskaitė tik ją viršijančią dalį.

Raštu nebuvo panaikinta ar apribota pareiškėjo teisė į kompensacijas, pakeistas kompensacijų skyrimo laikotarpis, nutrauktas kompensacijų teikimas, nustatyta naujų pareiškėjo pareigų. Raštu buvo atsakyta į pakartotinį pareiškėjo Prašymą ir pateikta informacija apie anksčiau atlikto pajamų vertinimo pagrindus. Vien tai, kad pareiškėjas pageidavo kitokios dokumento formos arba nesutiko su pateikto atsakymo turiniu, nereiškia, kad Prašymas liko neišnagrinėtas ar kad Administracijai atsirado pareiga priimti dar vieną administracinį sprendimą dėl tų pačių faktinių aplinkybių. Rašto turinys leido pareiškėjui suprasti taikytą teisės normą, į pajamas įskaitytos sumos apskaičiavimą ir priežastis, dėl kurių jo prašymas nebuvo tenkintas. Atsakovės vertinimu, informacinio ar aiškinamojo pobūdžio raštas, kuris nenustato, nepakeičia ir nepanaikina asmens teisių ar pareigų, nelaikomas savarankišku individualiu administraciniu aktu. Atsakovė laikosi pozicijos, kad įgyvendindama savo teises ir pareigas, visiškai ir teisingai, neprieštaraujant gerojo viešojo administravimo principui, įvykdė savo funkcijas teisės aktų nustatyta tvarka bei laikėsi VAI įtvirtintų viešojo administravimo principų, vadovavosi esamu teisiniu reglamentavimu, vien tai, kad pareiškėjas siekia atskiro teisinio ginčo aplinkybių vertinimo, negali būti teisėtu pagrindu tenkinti jo reikalavimus.

Skundas atmestinas.

Ginčas byloje kilo dėl atsakovės 2026 m. birželio 23 d. rašto Nr. SSP-2644 „Dėl administracinio sprendimo priėmimo ir teisės į kompensaciją atkūrimo“ teisėtumo.

Byloje nustatyta, kad 2026 m. gegužės 25 d. pareiškėjas pateikė prašymą Nr. 5PR-03 atsakovei dėl administracinio sprendimo priėmimo ir teisės į kompensaciją atkūrimo (minėta, Prašymas). Prašyme pareiškėjas nurodė, kad nesutinka su Skyriaus 2026 m. gegužės 21 d. rašte Nr. SSP-2249 pateiktu vertinimu, kuriuo 2025 m. lapkričio mėn. į jo banko sąskaitą gautos 300 Eur įplaukos buvo pripažintos pajamomis ir įtrauktos apskaičiuojant būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens kompensacijas. Pareiškėjo teigimu, šios lėšos buvo anksčiau jo perduotų piniginių lėšų grąžinimas, todėl nelaikytinos pajamomis Įstatymo prasme. Pareiškėjas nurodo, kad kartu su 2026 m. balandžio 22 d. prašymu Nr. 4PR-02 pateikė rašytinius asmenų paaiškinimus, pagrindžiančius lėšų grąžinimo faktą, tačiau Skyrius šių įrodymų nevertino ir dėl jų nepasisakė. Dėl ginčo lėšų pripažinimo pajamomis pareiškėjui buvo sumažintas priklausančios kompensacijos dydis, todėl jis mano patyręs materialinę žalą. Šiuo Prašymu pareiškėjas prašė atsakovės: „1. Iš naujo įvertinti 2025 m. lapkričio mėn. banko sąskaitoje gautų 300 Eur įplaukų teisinę prigimtį ir įvertinti kartu su 2026-04-22 prašymu Nr. 4PR-02 pateiktus rašytinius asmenų paaiškinimus dėl šių lėšų. 2. Priimti motyvuotą administracinį sprendimą dėl 300 Eur įplaukų pripažinimo arba nepripažinimo mano pajamomis. 3. Nustatius, kad minėtos lėšos nepagrįstai buvo pripažintos pajamomis, perskaiciuoti man priklausančią būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens kompensaciją už laikotarpį nuo 2025-12-01 iki 2026-02-28 bei atkurti pažeistas mano teises. 4. Raštu pateikti išsamų ir motyvuotą administracinį sprendimą, nurodant jo apskundimo tvarką.“

2026 m. balandžio 21 d. V. K. elektroniniu kvalifikuotu parašu pasirašytame paaiškinime Nr. B260521 nurodyta, kad „patvirtinu, kad 2025 m. lapkričio 10 d. iš X. Y. ([duomenys neskelbtini]) gavau 200 Eur paskolą grynais pinigais, kurią 2025 m. lapkričio 14 d. atlikdama bankinį pavedimą į jo sąskaitą Nr. [duomenys neskelbtini] (pavedimo paskirtis – „Pap“)“. Paaiškinimas teikiamas Šiaulių miesto savivaldybei dėl piniginių socialinės paramos skyrimo aplinkybių įvertinimo.“ (*Komisijos pastaba: nėra nurodyta, kad paskola buvo grąžinta*).

2026 m. balandžio 21 d. V. M. elektroniniu kvalifikuotu parašu pasirašytame paaiškinime Nr. 260521 nurodyta, kad „patvirtinu, kad 2025 m. lapkričio 1 d. iš X. Y. ([duomenys neskelbtini]) gavau 100 Eur paskolą grynais pinigais, kurią grąžinau tą pačią dieną, t. y. 2025 m. lapkričio 1 d. bankiniu pavedimu į jo sąskaitą Nr. [duomenys neskelbtini] (pavedimo paskirtis – „Ačiu“)“. Paaiškinimas teikiamas Šiaulių miesto savivaldybei dėl piniginių socialinės paramos skyrimo aplinkybių įvertinimo.“

Skundžiamame Rašte atsakovė nurodė, kad išnagrinėjo pareiškėjo Prašymą, įvertino pareiškėjo pateiktus dviejų asmenų rašytinius paaiškinimus dėl nurodomų grąžintų lėšų. Rašte nurodyta, jog paaiškinimuose asmenys nurodė, kad jie grąžino iš pareiškėjo grynais pinigais gautas paskolas, tačiau bankiniuose pavedimuose nenurodė, kad pervestos lėšos yra grąžinama skola; taip pat atkreipiamas dėmesys, kad vienas iš pateiktų paaiškinimų yra nepasirašytas. Rašte atsakovė rėmėsi Įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 22 punktu, pagal kurį apskaičiuojant pajamas piniginei socialinei paramai gauti įskaitomos kitos faktiškai gaunamos piniginės lėšos. Nurodė, kad iš faktiškai gautų 300 Eur į pajamas buvo įskaityta 79 Eur suma, t. y. suma, viršijanti tuo metu galiojusį 221 Eur valstybės remiamų pajamų (VRP) dydį. Rašte padaryta išvada, kad nėra pagrindo iš naujo vertinti 2025 m. lapkričio mėn. gautų lėšų teisinės prigimties ar keisti priimto sprendimo dėl būsto šildymo, karštojo ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijų skyrimo. Nurodyta Rašto apskundimo tvarka.

Pareiškėjas nesutinka su skundžiamu Raštu, nes mano, kad atsakovė netinkamai įvertino pateiktus įrodymus ir nepakankamai motyvavo tokį savo sprendimą. Pareiškėjo teigimu, abu pateikti paaiškinimai buvo pasirašyti kvalifikuotais elektroniniais parašais, tačiau atsakovė nepagrįstai nurodė, kad vienas jų nepasirašytas. Be to, atsakovė nepaiškinė, kodėl nevertino pateiktų paaiškinimų, patvirtinančių, kad 300 Eur buvo ne pajamos, o anksčiau paskolintų lėšų grąžinimas. Pareiškėjo nuomone, vien aplinkybė, kad banko pavedimuose nebuvo nurodyta paskirtis „skolos grąžinimas“, neįrodo, jog gautos lėšos laikytinos pajamomis. Pareiškėjo vertinimu, toks sprendimas neatitinka VAI reikalavimo priimti motyvuotą ir išsamų administracinį sprendimą. Atsakovė laikosi pozicijos, kad skundžiamu Raštu buvo pateiktas motyvuotas atsakymas į pareiškėjo pakartotinį Prašymą dėl jau įvertintų pajamų, tačiau tai nėra administracinis sprendimas. Raštu nebuvo panaikinta pareiškėjo teisė į kompensacijas, pakeistas jos skyrimo laikotarpis ar priimtas naujas sprendimas dėl teisės į piniginę socialinę paramą. Pareiškėjo teisė į kompensacijas nuo 2025 m. gruodžio 1 d. iki 2026 m. vasario 28 d. išliko, o gavus papildomus duomenis buvo patikslintos tik kompensacijoms apskaičiuoti naudojamos pajamos.

Dėl reikalavimo priimti motyvuotą administracinį sprendimą dėl 300 Eur įplaukų pripažinimo arba nepripažinimo pajamomis.

Atsižvelgdama į šalių pozicijas, Komisija pirmiausia sprendžia ginčą dėl skundžiamo Rašto teisinės prigimties, t. y. ar jis laikytinas administraciniu sprendimu, ar informacinio pobūdžio dokumentu. Tik įvertinus šią aplinkybę, galima pasisakyti dėl kitų pareiškėjo argumentų.

Ginčui aktualūs teisės aktai: VAI, Įstatymas ir Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2007 m. rugpjūčio 22 d. nutarimu Nr. 875 (2022 m. rugpjūčio 31 d. aktuali redakcija) patvirtintos Asmenų prašymų ir skundų nagrinėjimo viešojo administravimo subjektuose taisyklės (toliau – ir Taisyklės),

VAI numato dvi kreipimosi į viešojo administravimo subjekto formas: su asmens teisių ar teisėtų interesų pažeidimu nesusijęs asmens kreipimasis į viešojo administravimo subjektą prašant suteikti administracinę paslaugą, priimti administracinį sprendimą arba atlikti kitus teisės aktuose nustatytus veiksmus yra vadinamas prašymu (VAI 2 straipsnio 10 dalis), skundu – asmens rašytinis kreipimasis į viešojo administravimo subjektą, kuriame nurodoma, kad yra pažeistos jo ar kito asmens teisės ar teisėti interesai, ir prašoma juos apginti (VAI 2 straipsnio 12 dalis).

Asmenų prašymus ir skundus viešojo administravimo subjektai nagrinėja pagal Vyriausybės patvirtintas taisykles (VAI 11 straipsnio 1 dalis).

Nagrinėjamu atveju pareiškėjas kreipėsi į atsakovę su Prašymu, kuriuo prašė iš naujo įvertinti tam tikras faktines aplinkybes ir atlikti su kompensacijų apskaičiavimu susijusius veiksmus. Todėl atsakovės pareiga atsakyti į tokį kreipimąsi turėjo būti vertinama pagal prašymų nagrinėjimą reglamentuojančias nuostatas.

Pagal Taisyklių 45 punktą atsakymai į prašymus parengiami atsižvelgiant į jo turinį: į prašymą suteikti administracinę paslaugą atsakoma suteikiant prašomą vieną iš VAI 19 straipsnio 1 dalyje nurodytų administracinių paslaugų (ar prašomas kelias administracines paslaugas) arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.1 punktas); į prašymą pakonsultuoti asmenį jam aktualiu klausimu atsakoma suteikiant konsultaciją pagal institucijai nustatytą kompetenciją arba pateikiant motyvuotą atsisakymą tą padaryti (45.2 punktas); į prašymą priimti administracinį sprendimą

atsakoma VAI 13 straipsnyje nustatyta tvarka (45.3 punktas); į prašymą, nenurodytą Taisyklių 45.1-45.3 papunkčiuose, atsakoma laisva forma. (45.4 punktas).

VAI 2 straipsnio 5 dalyje įtvirtinta, kad administracinis sprendimas yra teisės aktų reglamentuotu būdu ir (ar) forma išreikšta vienkartinė viešojo administravimo subjekto valia dėl teisės taikymo, privaloma ir skirta konkrečiam asmeniui ar individualiai apibrėžtai asmenų grupei.

Komisija pažymi, kad pareiškėjas Prašymo 2 reikalavimu, prašė priimti motyvuotą administracinį sprendimą dėl 300 Eur įplaukų pripažinimo arba nepripažinimo jo pajamomis.

Piniginės socialinės paramos teisinis reglamentavimas numato administracines procedūras dėl socialinės paramos, įskaitant būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijų, skyrimo, neskyrimo, perskaičiavimo ar nutraukimo, tačiau teisės aktai nenumato atskiros administracinės procedūros, kurios metu būtų priimamas savarankiškas administracinis sprendimas vien dėl konkrečių piniginių lėšų pripažinimo arba nepripažinimo asmens pajamomis. Pajamų vertinimas šiuo atveju yra viena iš faktinių aplinkybių nustatymo ir duomenų vertinimo dalių, reikalingų sprendžiant klausimą dėl teisės į kompensaciją ir jos dydžio.

Iš bylos medžiagos matyti, kad pareiškėjo teisė į būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens išlaidų kompensacijas buvo nustatyta 2026 m. sausio 12 d. sprendimu Nr. 626. Atsakovė, gavusi papildomus duomenis apie pareiškėjo pajamas, atliko šių duomenų įvertinimą kompensacijų apskaičiavimo tikslais. Taigi 300 Eur įplaukų vertinimas nebuvo savarankiškas administracinio sprendimo dalykas, o sudėtinė kompensacijų apskaičiavimo proceso dalis.

Komisijos vertinimu, pareiškėjo reikalavimas priimti atskirą administracinį sprendimą dėl 300 Eur įplaukų teisinės prigimties iš esmės buvo prašymas dar kartą įvertinti faktines aplinkybes, susijusias su kompensacijų apskaičiavimu. Vien tai, kad pareiškėjas pageidavo gauti atskirą administracinį sprendimą dėl minėtų lėšų vertinimo, nesukūrė atsakovei pareigos priimti tokio pobūdžio sprendimą, kadangi teisės aktai tokios procedūros nenumato.

Atsižvelgdama į tai, Komisija daro išvadą, kad, nepaisant pareiškėjo prašymo formuluotės, skundžiamas Raštas vertintinas kaip atsakymas į pareiškėjo prašymą, kuriame atsakovė paaiškino, kodėl nėra pagrindo keisti anksčiau atlikto pajamų vertinimo ir kompensacijų apskaičiavimo rezultatų.

Komisija su pareiškėjo argumentu, kad skundžiamas Raštas jam sukėlė materialines teises pasekmes tuo pagrindu, jog juo buvo atsisakyta pašalinti pareiškėjo nurodytą pažeidimą, nesutinka. Vien aplinkybė, kad pareiškėjas tam tikrus atsakovės veiksmus ar sprendimus vertina kaip pažeidimą, savaime nereiškia, jog toks pažeidimas iš tikrųjų egzistuoja. Teisės aktų reikalavimų laikymosi ir galimo pažeidimo faktą vertina kompetentingos institucijos pagal nustatytas faktines aplinkybes ir taikytiną teisinį reguliavimą, o ne prašymus teikiantys asmenys savo subjektyviu vertinimu.

Be to, skundžiamu Raštu ši teisė nebuvo panaikinta, pakeista ar apribota, nebuvo pakeistas kompensacijų skyrimo laikotarpis ir nebuvo priimtas naujas sprendimas dėl socialinės paramos. Rašte tik pateiktas atsakovės paaiškinimas, kodėl, jos vertinimu, nėra pagrindo keisti anksčiau atlikto pajamų vertinimo ir dėl to perskaičiuoti kompensacijas. Todėl pareiškėjo nurodomos teisinės pasekmės yra siejamos ne su skundžiamu Raštu, o su anksčiau atliktu kompensacijų apskaičiavimu ir jame panaudotų duomenų vertinimu.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, Komisija sprendžia, kad atsakovė neturėjo pareigos priimti savarankiško administracinio sprendimo dėl 300 Eur įplaukų pripažinimo ar nepripažinimo pajamomis, nes teisės aktai tokios administracinės procedūros nenumato. Atsižvelgiant į tai, skundžiamas Raštas vertintinas kaip atsakymas į pareiškėjo Prašymą, o ne kaip individualus administracinis sprendimas dėl 300 Eur įplaukų teisinės prigimties.

Pareiškėjas Prašyme buvo pateikęs keturis reikalavimus. Įvertinusi antrojo reikalavimo, kuriuo buvo prašoma priimti administracinį sprendimą dėl 300 Eur įplaukų pripažinimo arba nepripažinimo pajamomis, pobūdį, Komisija toliau nagrinėja tik pirmąjį ir trečiąjį reikalavimus, nes jie tiesiogiai susiję su 300 Eur įplaukų vertinimu. Tuo tarpu dėl ketvirtojo reikalavimo, kuriuo buvo prašoma pateikti išsamų ir motyvuotą administracinį sprendimą, nurodant jo apskundimo tvarką, Komisija atskiro vertinimo neatlieka, nes dėl pareigos priimti administracinį sprendimą Komisija

savo poziciją išdėstė, klausimo dėl apskundimo tvarkos pareiškėjas skunde Komisijai nebekelia, nes skundžiamame Rašte apskundimo tvarka nurodyta. Todėl Komisija toliau vertina tik pareiškėjo pirmąjį ir trečiąjį reikalavimus.

Dėl reikalavimo iš naujo įvertinti pareiškėjo 2025 m. lapkričio mėn. banko sąskaitoje gautų 300 Eur įplaukų teisinę prigimtį ir įvertinti kartu su 2026 m. balandžio 22 d. prašymu Nr. 4PR-02 pateiktus rašytinius asmenų paaiškinimus dėl šių lėšų.

Pareiškėjas skunde Komisijai teigia, kad atsakovė nepateikė motyvų, dėl kurių nesivadovavo jo pateiktais dviejų asmenų paaiškinimais ir kodėl juos laikė nepakankamais paneigti prielaidą, kad 300 Eur įplaukos yra pareiškėjo pajamos.

Komisija su šiuo argumentu nesutinka. Iš skundžiamo Rašto turinio matyti, kad atsakovė pareiškėjo pateiktus paaiškinimus įvertino ir dėl jų pasisakė. Rašte aiškiai nurodyta, kad pateikti rašytiniai paaiškinimai buvo išnagrinėti, aptartos juose nurodytos aplinkybės dėl paskolų grąžinimo, pažymėta, kad bankiniuose pavedimuose nebuvo nurodyta, jog pervestos lėšos yra grąžinama skola, bei nurodytas teisinis pagrindas, kuriuo remiantis ginčo lėšos buvo vertinamos kaip faktiškai gautos piniginės lėšos pagal Įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 22 punktą. Todėl nėra pagrindo teigti, kad atsakovė pareiškėjo pateiktų įrodymų apskritai nevertino ar dėl jų nepasisakė.

Skunde Komisijai pareiškėjas taip pat ginčija Rašte nurodytą aplinkybę, kad vienas iš pateiktų paaiškinimų buvo nepasirašytas. Iš Komisijai pateiktų dokumentų matyti, kad byloje esantys 2026 m. balandžio 21 d. paaiškinimai Nr. 260521 ir Nr. B260521 yra pasirašyti kvalifikuotais elektroniniais parašais. Atsakovė atsiliepime iš esmės nebeginčija šių dokumentų pasirašymo fakto, todėl Komisija sprendžia, kad aplinkybė dėl vieno iš paaiškinimų nepasirašymo nepasitvirtino.

Vis dėlto Komisija sutinka su atsakovės pozicija, kad vien tai, jog dokumentai yra pasirašyti kvalifikuotais elektroniniais parašais, savaime nelemia išvados dėl jų turinio teisingumo ir pakankamumo. Kvalifikuotas elektroninis parašas patvirtina dokumentą pasirašiusio asmens tapatybę, dokumento pasirašymo faktą ir dokumento vientisumą, tačiau savaime nepatvirtina dokumente nurodytų faktinių aplinkybių teisingumo.

Pareiškėjo vertinimu, vien aplinkybė, jog bankinių pavedimų paskirtyje nebuvo pažymėta „skolos grąžinimas“, nesudaro pagrindo laikyti gautas lėšas jo pajamomis. Komisija sutinka, kad vien mokėjimo paskirtyje nenurodytas lėšų pervedimo pagrindas savaime neleidžia daryti išvados, jog gautos lėšos yra pareiškėjo pajamos. Kita vertus, atkreiptinas dėmesys, kad bankinis pavedimas yra finansinis dokumentas, kuriame mokėjimo paskirtis atskleidžia atliekamos pinigų pervedimo operacijos pagrindą, todėl šie duomenys negali būti laikomi formalia ar teisinės reikšmės neturinčia aplinkybe. Nagrinėjamu atveju 100 Eur pavedimo paskirtyje nurodyta „Ačiū“, o 200 Eur pavedimo paskirtyje „Pap“, todėl šios mokėjimo paskirtys nepatvirtina pareiškėjo teiginio, kad ginčo lėšos buvo paskolos grąžinimas. Dėl šios priežasties vien iš bankinių pavedimų paskirčių negalima spręsti apie 300 Eur įplaukų teisinę prigimtį, tačiau Komisija neturi pagrindo laikyti nepagrįstu atsakovės atsižvelgimą į šią aplinkybę vertinant pareiškėjo pateiktų paaiškinimų pagrįstumą.

Įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 22 punkte įtvirtinta, kad skiriant piniginę socialinę paramą, į pajamas įskaitomos „gautos dovanų, paveldėtos arba *kitos faktiškai gaunamos piniginės lėšos* (išskyrus piniginių lėšų dalį, gautą per laikotarpį, už kurį pajamos apskaičiuojamos, neviršijantią 1,1 valstybės remiamų pajamų dydžio, ir pinigines lėšas, kuriomis kompensuojamos patirtos ir dokumentais pagrįstos su visuomenei naudinga veikla (savanoriška veikla ir pan.) susijusios išlaidos, ir labdarą piniginėmis lėšomis)“.

Nagrinėjamu atveju pareiškėjas atsakovei pateikė dviejų asmenų paaiškinimus, kuriuose nurodyta, kad 100 Eur ir 200 Eur sumos buvo paskolintų lėšų grąžinimas. Tačiau atsakovei nebuvo pateikta kitų objektyvių duomenų, kurie pakankamai patvirtintų paskolos santykių egzistavimą ir tai, kad ginčo 300 Eur įplaukos buvo anksčiau paskolintų lėšų grąžinimas.

Teisė į piniginę socialinę paramą nėra preziumuojama, todėl asmuo, siekiantis gauti tokią paramą, turi pareigą pateikti pakankamus ir patikimus duomenis, pagrindžiančius aplinkybes, kuriomis remiasi. Nagrinėjamu atveju būtent pareiškėjas turi pagrįsti, kad jo faktiškai gautos piniginės lėšos neturėtų būti įskaitytos į pajamas apskaičiuojant kompensacijas. Esant abejonėms dėl

tokių aplinkybių ir nesant pakankamų objektyvių duomenų joms patvirtinti, atsakovė turėjo teisę pareiškėjo pateiktų paaiškinimų nelaikyti pakankamu pagrindu nukrypti nuo Įstatymo 17 straipsnio 1 dalies 22 punkte įtvirtintos taisyklės dėl faktiškai gautų piniginių lėšų įskaitymo į pajamas.

Atsižvelgdama į išdėstytas aplinkybes, Komisija neturi pagrindo konstatuoti, kad atsakovė nepagrįstai įvertino pareiškėjo pateiktus paaiškinimus ar nepakankamai motyvavo savo poziciją dėl 300 Eur įplaukų vertinimo. Vien aplinkybė, kad pareiškėjas nesutinka su atsakovės atliktu įrodymų vertinimu, nesudaro pagrindo pripažinti, kad atsakovė privalėjo minėtų įplaukų nelaikyti pareiškėjo pajamomis apskaičiuojant kompensacijas.

Dėl reikalavimo nustačius, kad minėtos lėšos nepagrįstai buvo pripažintos pajamomis, perskaičiuoti pareiškėjui priklausančią būsto šildymo, karšto ir geriamojo vandens kompensaciją už laikotarpį nuo 2025-12-01 iki 2026-02-28 bei atkurti pažeistas mano teises.

Komisija pažymi, kad šis pareiškėjo reikalavimas yra sąlyginis, nes kompensacijų perskaičiavimą ir teisių atkūrimą pareiškėjas siejo su išankstiniu vertinimu, kad 300 Eur įplaukos nepagrįstai buvo pripažintos jo pajamomis. Atsakovė, įvertinusi pareiškėjo pateiktus duomenis ir paaiškinimus, nenustatė pagrindo keisti atlikto šių įplaukų vertinimo ir nelaikė jų nepagrįstai įskaitytomis į pajamas. Kadangi pareiškėjo nurodyta sąlyga nebuvo konstatuota, atsakovei nekilo pareiga perskaičiuoti pareiškėjui skirtų kompensacijų ar imtis kitų jo prašytų veiksmų.

Atsižvelgdama į tai, kas išdėstyta, Komisija sprendžia, kad atsakovė įvertino pareiškėjo pateiktus duomenis ir paaiškinimus, nurodė savo poziciją bei motyvus, dėl kurių nenustatė pagrindo keisti atlikto 300 Eur įplaukų vertinimo. Vien tai, kad pareiškėjas nesutinka su atsakovės atliktu faktinių aplinkybių ir įrodymų vertinimu bei laikosi pozicijos, jog buvo pažeistos jo teisės, savaime nesudaro pagrindo pripažinti skundžiamą Raštą neteisėtu ar jį panaikinti pareiškėjo nurodytais motyvais.

Vadovaudamasi Lietuvos Respublikos ikiteisminio administracinių ginčų nagrinėjimo tvarkos įstatymo 20 straipsnio 1 dalies 1 punktu, 22 straipsnio 1 dalimi, Komisija

n u s p r e n d ž i a:

pareiškėjo X. Y. skundą atmesti kaip nepagrįstą.

Sprendimas per vieną mėnesį nuo jo priėmimo gali būti skundžiamas Regionų administraciniam teismui Lietuvos Respublikos administracinių bylų teisenos įstatymo nustatyta tvarka.

Posėdžio pirmininkas

Giedrius Jakubėnas

Komisijos narės

Vaida Jokubauskaitė

Svetlana Sinkevičienė